

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.458 van 30 oktober 2001
in de zaak A. 111.936/IX-3100.**

In zake : Honoré MAES,
 wonende te MELSELE,
 Dijkstraat 128

tegen :

de CVBA IBOGEM,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Arthur Goemaerelei 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Honoré MAES op 24 oktober 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het directiecomité van de CVBA IBOGEM van 6 september 2001 tot preventieve schorsing van verzoeker gedurende vier maanden en zoals de facto bevestigd door de beslissing van 9 oktober 2001 van de raad van bestuur van IBOGEM;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 oktober 2001 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. BLANPAIN, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is sedert 1 maart 1991 werkzaam bij de gemengde intercommunale CVBA IBOGEM.

1.2. Door een intern onderzoek wordt de raad van bestuur van die intercommunale in kennis gesteld van een aantal onregelmatigheden waarvoor verzoeker in aanmerking zou kunnen komen. De raad van bestuur geeft opdracht aan het directiecomité een onderzoek te verrichten naar mogelijke feiten die van aard zouden zijn om een tuchtonderzoek te openen.

1.3. Op 20 augustus 2001 beslist het directiecomité om tegen verzoeker een tuchtonderzoek te starten. Hij wordt door het directiecomité op 29 september 2001 gehoord.

1.4. Het directiecomité beslist op 6 september 2001 hem preventief te schorsen met behoud van wedde voor een periode van vier maanden. Die beslissing wordt hem bij aangetekend schrijven op dezelfde datum ter kennis gebracht.

1.5. Verzoeker tekent op 11 september 2001 bij de raad van bestuur van de gemengde intercommunale CVBA IBOGEM beroep aan tegen die beslissing.

1.6. In zijn zitting van 9 oktober 2001 verklaart de raad van bestuur dit beroep niet ontvankelijk.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en het zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, feiten en gegevens door verzoeker aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

2.3. Overwegende dat in het voorliggende verzoekschrift elk element ontbreekt waarmee verzoeker de uiterst dringende noodzakelijkheid van een schorsing zou moeten kunnen aantonen;

2.4. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan een van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zodat verzoekers vordering dient te worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.